

vore Andelsslagterier. Da vi vedtog Loven af 27. Maj 1908 om Tilsyn med Kød, som udføres her fra Landet, var det under ret kritiske Forhold her i vort Land for Slagteriernes Vedkommende. Vi maatte søge hurtigt at faa denne Lov frem, og vi bemyndigede den daværende Landbrugsminister til at gennemføre den ved kgl. Anordning og ved Bekendtgørelse, fordi, som vi sagde, vi havde Tillid til, at den daværende Landbrugsminister vilde gennemføre den paa en praktisk og forsvarlig Maade. Saa kom imidlertid den for hele Landet saa ulykkelige Tid med Alberti-Sagen, Landbrugsministeren gik, og vi fik om Efteraaret en ny Landbrugsminister. Imidlertid var der i Ministeriet udarbejdet en kgl. Anordning og Bekendtgørelse med Hensyn til, hvorledes Kontrollen med Udførselen skulde foretages, hvorledes Mærkingen skulde foregaa, og hvorledes Kontrollen i selve Slagteriernes skulde udføres. Da man begyndte at gennemføre den i Slagteriernes, var det saaledes, at Ministeriet bestemte, hvilke Dyrlæger der skulde ansættes, hvorledes disse skulde lønnes, og satte Inspektører til at have Overtilsyn med dem, og den Maade, man begyndte at praktisere den paa, var saaledes, at Inspektørerne bleve betragtede som Overdirektører paa vore Slagterier. Vi kom ind under et saadant Veterinærregimente, at baade Bestyrerne, ja, endogsaa flere af vore dygtigste Direktører for Alvor tænkte paa ikke længere at ville have Ansvaret for Ledelsen af disse Slagterier. Da var det saa heldigt, at den daværende Landbrugsminister, det nuværende ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), der havde den praktiske Forstaaelse af, hvad Livet, som det rører sig omkring i Landet, kræver, sammen med andre af Ministeriets Medlemmer hjalp os, saa at vi fik disse Anordninger og Bekendtgørelser praktiserede ude paa Slagteriernes paa en saadan Maade, at de bleve brugelige og heldigvis nu gennemføres paa en Maade, som vi kunne være ret tilfredse med. Men med dette for Øje har jeg mine store Betæneligheder ved at gaa til at skaffe Mejerierne ind under samme Forhold, som vi have haft for Slagteriernes Vedkommende. Som Rekrutter lærte vi, at ubetinget Nøjagtighed og villig Lydighed er Soldatens vigtigste Pligt. Det lærte vi ogsaa paa Slagteriernes, jeg vilde nødig, at vi skulde lære det paa Mejerierne. I et Land, hvor vi have Selvstyre i den Grad som her i Danmark, i et Land, hvis Mejeri- og Slagteriprodukter høre til dem, som staa højest i de civiliserede Lande,

haaber jeg, at vi ogsaa skulle være saa dygtige, at vi kunne føre en tidssvarende Kontrol paa disse Omraader udover, hvad Loven i Øjeblikket kræver. Jeg nævner dette og siger, at jeg har mine Betæneligheder, fordi vi i sin Tid gik med dertil i Tillid til den daværende Landbrugsminister, men i de senere Aar eller rettere sagt i det sidste Aars Tid ere vi komne ind paa saa ofte at skifte Landbrugsminister, og selv om vi nu have fuld Tillid til, at den nuværende højtærede Landbrugsminister vil søge det gennemført paa samme praktiske Maade som hans Forgænger, saa vide vi jo ikke, hvor længe vi have den nuværende Landbrugsminister. Jeg ønsker ham ikke bort, jeg tror, jeg kan sige, jeg betragter ham som min personlige Ven, og jeg haaber, jeg kan sige, at han gør Gængæld, men der er ingen af os, som raader for, hvad der ligger i Fremtiden. Med det for Øje, som er sket i Fortiden, og som let kan ske i Fremtiden, at vi snart kunne faa en anden Landbrugsminister, som maaske ikke paa en praktisk Maade vil føre Lovforslaget igennem, har jeg mine Betæneligheder.

Man kunde jo tænke sig, at man vilde gaa den Vej — den højtærede Konseilspræsident har jo udtalt noget om, at vi maaske kunde komme til et socialistisk-radikalt Ministerium —, at vi fik en socialdemokratisk Landbrugsminister. Det ærede Medlem for Aarhus Amts nordre Kreds (Sabroe) er jo ret dygtig til Kontrol paa mange Omraader, han har jo været Pølsefabrikant og kender til Kontrol ogsaa paa disse Omraader. Jeg kunde tænke mig ham som Landbrugsminister i et socialdemokratisk Ministerium; under saadanne Forhold vilde jeg nødig, at vi lave Love, hvorved vi lægge mere Myndighed paa visse Omraader end højst nødvendigt i Ministeriets Haand, men jeg ønsker, at man holder det indenfor Lovgivningsmagtens Rammer. Jeg skal derfor anbefale det foreliggende Forslag til Behandling i et Udvalg, saaledes at det der ændres i Overensstemmelse med de Udtalelser, jeg har fremsat her, og som i øvrigt ogsaa til Dels ere fremsatte af de foregaaende Talere.

Frokjær: Jeg skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger og fatte mig ganske kort, idet jeg kan slutte mig til de Udtalelser, som ere fremsatte af flere ærede Talere og særlig af det ærede Medlem fra Faaborg (Christiansen) og det ærede Medlem fra Halvrimmen (C. Sørensen). Jeg